

Sygn. akt II Ka 658/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marta Krajewska - Drozd

Sędziowie: SSO Grażyna Artymiak (spr.)

SSR del. Alicja Kuroń

Protokolant: protokolant Jagoda Stępień

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie - Danuty Czarnoty

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lutego 2014 r.

sprawy oskarżonego K. W. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy

z dnia 9 października 2013 r., sygnatura akt II K 618/13

u c h y l a zaskarżony wyrok i sprawę **p r z e k a z u j e** Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania

Sygn. akt II Ka 658/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy w Dębicy wyrokiem z dnia 9 października 2013r. (sygn. akt II K 618/13) uznał oskarżonego K. W. za winnego popełnienia czynu zabronionego określonego w art. 178a § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, polegającego na tym, że oskarżony w dniu 24 maja 2013 roku około godziny 22:15 w miejscowości L. woj. (...) na drodze publicznej kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, tj. I-sze badanie 1,47 mg/l, II-gie badanie – 1,53 mg/l, III-cie badanie – 1,42 mg/l i IV badanie – 1,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy o sygn. akt II K 182/11 z dnia 05 maja 2011 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy sygn. akt II K 182/11 zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres czasu wynoszący trzy lata. Za tak przypisany czyn na mocy art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk Sąd skazał K. W. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk i art. 69 § 4 kk warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat.

Nadto Sąd orzekł wobec oskarżonego K. W. środki karne w postaci: zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat (na mocy art. 42 § 2 kk) oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 100 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (na mocy art. 49 § 2 kk).

Na podstawie art. 627 kpk i art. 624 § 1 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w części w kwocie 300 zł (trzysta złotych), zwalniając go od zapłaty kosztów sądowych w pozostałej części.

Apelacje od powyższego wyroku Sądu Rejonowego złożył oskarżyciel publiczny zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 178a § 4 kk, polegającą na uznaniu przez Sąd, że czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego w przepisach art. 178a § 4 i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w konsekwencji przy przyjęciu w kwalifikacji prawnej podstawy wymiaru kary wymierzonej oskarżonemu za ten czyn przepisów art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk podczas, gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, że oskarżony dopuścił się czynu określonego w art. 178a § 4 kk i wyłącznie w oparciu o ten przepis Sąd powinien wymierzyć karę zawnioskowaną przez oskarżyciela publicznego w ramach art. 335 § 1 kpk.

Wskazując na powyższe Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja Prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Słusznie oskarżyciel publiczny, odwołując się do stanowiska prezentowanego w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r. (I KZP 22/11, OSNKW 2012 z. 1, poz. 6), podnosi, że między art. 178a § 4 kk in fine a art. 244 kk nie zachodzi kumulatywny zbieg przepisów ustawy w rozumieniu art. 11 § 2 kk. Porównanie bowiem treści art. 178a § 4 kk in fine oraz art. 244 kk prowadzi do wniosku, że opis czynu zabronionego zawarty w tym drugim przepisie w pełni zawiera się w znamionach czynu zabronionego określonych w art. 178a § 4 kk. Zdaniem Sądu Najwyższego przepis art. 178a § 4 kk cechuje niejednorodny charakter normatywny: pierwsza jego część, wyraża instytucję nadzwyczajnego obostrzenia kary, polegającą na specyficznej recydywie w zakresie przestępstw komunikacyjnych. Odmienny charakter ma druga część art. 178a § 4 kk. W tej części art. 178a § 4 kk wysławia typ czynu zabronionego, bowiem okoliczności w nim wskazane związane są ściśle z oceną społecznej szkodliwości czynu sprawcy, który prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości (lub odurzenia), nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto niestosując się do wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych.

W realiach niniejszej sprawy K. W. w toku postępowania przygotowawczego przedstawiono zarzut popełnienia czynu zabronionego zakwalifikowanego z art. 178a § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk (postanowienie o uzupełnieniu zarzutów z dnia 25 czerwca 2013 r. – k. 49). Do popełnienia tak zakwalifikowanego czynu zabronionego oskarżony się przyznał składając wyjaśnienia (k. 51), a następnie zgadzając się na skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, uzgodnił wymiar kary i środków karnych (k. 53). Prokurator następnie wniósł przeciwko K. W. akt oskarżenia połączony z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy, w którym opisał zarzucany oskarżonemu czyn i wskazał jego prawną kwalifikację z art. 178a § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 kpk został zaakceptowany przez Sąd Rejonowy w sposób bezkrytyczny, a co za tym idzie, w sposób naruszający wskazane w apelacji przepisy art. 178a § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Sąd pierwszej instancji, wyrokując w trybie art. 343 § 1-6 kpk na posiedzeniu, związany jest treścią uzgodnień oskarżonego i prokuratora, poczynionych na podstawie art. 335 § 1 kpk. W efekcie doszło więc, jak trafnie podnosi autor apelacji, do obrazę przepisów prawa materialnego. Albowiem po zmianie brzmienia art. 178a kk, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2010 r. (Dz. U. Nr 40, poz. 227 ze zm.) jest jasne, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona typu czynu zabronionego z art. 178a § 4 kk. W tej mierze należy odwołać do stanowiska prezentowanego w judykatach Sądu Najwyższego (zwłaszcza cytowane już postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2012 r., ale także postanowienie SN z dnia 21 sierpnia 2012 r., IV KK 59/12, OSNKW 2013, z. 1, poz. 3 oraz z dnia 8 października 2013 r., III KK 229/13, LEX nr 1375214), według którego między art. 178a § 4 kk a art. 244 kk nie zachodzi kumulatywny zbieg przepisów ustawy w rozumieniu art. 11 § 2 kk. Żadnej przecież wątpliwości nie budzi, że opis czynu zabronionego zawarty w znamionach art. 244 kk - w zakresie dotyczącym niestosowania się do orzeczonego przez sąd zakazu

prowadzenia pojazdów, zawiera się w znamionach art. 178a § 1 i 4 kk - w części opisującej prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia takich pojazdów, w związku ze skazaniem za przestępstwo. Poza sporem też należy pozostawić i to, że w konsekwencji zachowania naruszającego treść art. 178a § 1 kk - w sytuacji, gdy sprawca nie zastosował się do uprzednio orzeczonego wobec niego środka karnego i jednocześnie był wcześniej prawomocnie skazany m.in. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości - może dojść do zbiegu podstaw stosowania § 4 art. 178a kk.

Całość prezentowanych rozważań wiedzie zatem do konkluzji, że zaskarżony wyrok musiał zostać uchylony, zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, art. 449 kpk oraz art. 456 kpk, a sprawa przekazana Sądowi Rejonowemu do jej ponownego rozpoznania, który wyda kolejne orzeczenie w sprawie z uwzględnieniem wiążących zapatrywań prawnych, wyrażonych w prezentowanych powyżej (art. 442 § 3 kpk).